

Jámbor Ildikó

Gárdonyi 2022

Gárdonyi – szürke szerényen
a sarokban egy téren:
Bronzkezében bronzpipa
Az óriáskerék alatt tekinget
az arra járókra
Vajon min tűnődik?
Hogy e kergete kor
Mivé tette őt?
S mívé lett ez az egri nép?
S mi most az egri szép?

Száz éve gyászolt a város:
A gázlámpákat feketével takarták le,
A lakosok lábujjhegyen jártak
Félve tekingettek a dombra
az egykori libalegelőre,
hol a nagy író két háza is állott.
Minden járt neki itt: a dicsőség
a kegyelet az emlékezés
A sírja fölött a mondat:
Csak a teste!

Persze, a pipa vitte el,
aminek füstjében oly kedvtelve
szótte a meséket!
A nikotin
tönkre tette a veséket,
és alig hatvan
évesen ágynak dőlve,
sorsával megbékélve,
türelmesen várta a halált.

A vár romjai között, ma is
hősei lelke:
Bornemissza, az áruló Hegedűs,
s a vitéz Mekcsey
mindenek előtt
Dobó! – dicsfénye
Egy mégsem
elvesztett küzdelem,
a reménytelenség apoteózisa
és hit a reményben.

Persze Gárdonyié A bor
Az Isten rabjai és Ida regénye
és az éteri szerelem
Ábel és Eszter
és a nevetésre sarkalló Göre!
(Rég letűnt figurák köre)
És az ősmítosz,
mit a mai kor elhinni nem mer:
Attila, Zéta, Emőke –
s mögöttük rejtve, az író
a Láthatatlan ember!